

forfjellige Bemærkninger, som her ere bragte paa Bane, og det foreliggende Lovforslag, og vi da antog Lovforslaget, saa havde vi givet Regjeringen en Berettigelse, som vi maaskee i Forveien vare af den Formening, at den ikke havde, og, dersom de derimod ikke staae i Forbindelse med dette Lovforslag, og vi ved at forkaste et Lovforslag af saa ringe Betydning i sig selv forhindre Regjeringen fra at fremme en nyttig og god Sag, saa havde vi stillet Regjeringen i en meget skæv Stilling. Vi havde, for en Virkning, som ikke kunde tilveiebringes ved det Middel, vi anvendte dertil, forhindret den Virkning, som ved dette Middel maaskee kunde have været opnaaet.

Det forekommer mig, at, efterat den ærede Finanzminister under de Forudsætninger, som her ere bragte frem, har indvilliget i at lade den i Ændringsforslaget nævnte Sætning gaae ud af Loven, har han saa tydeligt som muligt fra sin Side lagt en saa ringe Betydning i denne Lov, som han har kunnet, nemlig slet ingen anden end den, at for Fremtiden skal Rigsbankdaler = Møntfoden hedde Rigsdalers Møntfoden, hverken Mere eller Mindre. Jo simplere, jo mere ligefrem og jo snarere vi votere Loven, desto mindre Betydning lægge vi i den. Have vi Ret til at forhindre Strid fra Regjeringens Side i forfjellige af de her nævnte Retninger, saa have vi den ligesuldt, uagtet vi i denne Henseende komme Regjeringens Ønsker imøde, og, have vi ikke denne Ret, saa vinde vi den ikke derved, at vi nægte Regjeringen dette Forlangende.

Rosenørn: Hvad den ærede Rigsdagsmand anførte, kan være ganske rigtigt med Hensyn til Lovforslaget i og for sig; men den ærede Finanzminister har under Sagens forrige Behandling fremsført Uttringer, som jeg tror foranledige, hvad jeg har udtalt. Den ærede Minister har nemlig dengang udtalt, at ifølge Sagens Natur maatte det betragtes som en administrativ Foranstaltning, naar man lod udpræge Halvdalere, og det fremgaaer af Lovforslaget, saaledes som det er blevet forelagt andre Steder, at man har ifinde at udpræge disse halve Rigsdalere. Det har nu hidtil været bestemt i Lovgivningen, i hvilke Dele Mønterne skulde udpræges, og det har

altsaa ikke været en blot administrativ Foranstaltning, og Grundloven siger udtrykkeligt, at Kongen staaer Mænt i Genhold til Loven, saa at der tilkommer os en berettiget Indskyldelse paa saadanne Sager. Jeg har tilladt mig at sige, at jeg for mit personlige Vedkommende ingen Tvivl har om Hensigtsmæssigheden af Udprægingen af Halvdalere; men jeg kan ikke troe, at Udmøntningen af disse Penge egentlig kan stee, med Forpligtelse til at gaae her i Kongeriget, og saaledes at de virkelig skulle, gaae fra Mand til Mand, naar der ikke derom udkommer en Lov. Det er at gaae videre, end Administrationen kan fordrø at have Ret til, og det er udtalt af den ærede Finanzminister, at han vil gjøre det, og, naar den Slutning, at Administrationen er berettiget hertil, uledes af nærværende Lov, troer jeg, at der er Anledning til at forvare sig imod andre videregaaende Slutninger, som ligeledes vilde kunne uledes af Lovens Vedtagelse.

Finanzministeren: Det kan slet ikke nytte den ærede Rigsdagsmand at forvare sig imod Noget, som slet ikke vedkommer nærværende Lov; thi, hvad enten den nærværende Lov antages eller forkastes, anseer Regjeringen sig, ifølge vor hele Møntlovgivning, berettiget til at erhverve H. S. Majestæts allerhøjeste Resolution for Udmøntning af Halvdalere i Overeensstemmelse med den gjældende Møntfod; det betragtes som en administrativ Foranstaltning, og det vil saaledes blive gennemført, hvad enten nærværende Lov antages eller forkastes. Antages nærværende Lov, vil det komme til at hedde: „halve Rigsdalere“; forkastes det, vil det komme til at hedde: „halve Rigsbankdalere“. Det er den hele Forskiel. Jeg har tidligere yttret, at det Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand har reist, aldeles ikke staaer i Forbindelse med den nærværende Lov, og jeg anseer det ikke alene for overflødig, men i mange Tilfælde for ligefrem skadeligt at svare paa saadanne Spørgsmaal, der ikke staae i Forbindelse med den foreliggende Sag. Det er derfor, jeg heller ikke ønsker at indlade mig paa ligefrem at besvare Spørgsmaal, som ikke staae i nogen Forbindelse med nærværende Sag, idet Opmærksomheden derved let drages bort